

PROMYCZEK

DOBRA

NR

9

CENA 5 zł
(w tym 8% VAT)

W ŚRODKU

szkolna
linijka

promyczek.pl

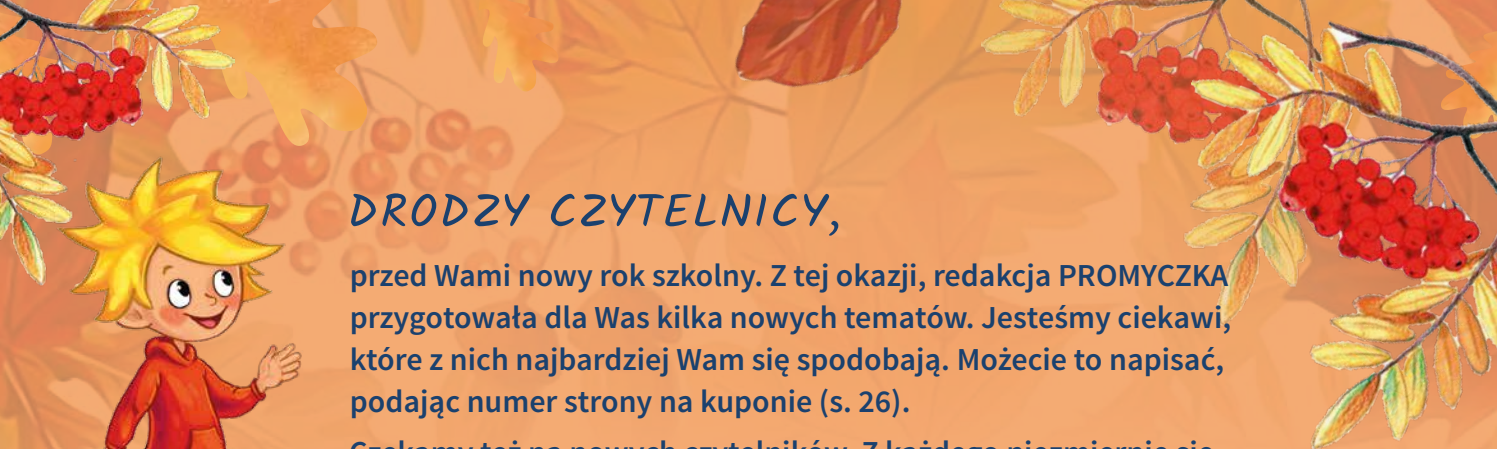
Aniele Boży, czuwaj nade mną

9 771232 580806

Dofinansowanie ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

DRODZY CZYTELNICY,

przed Wami nowy rok szkolny. Z tej okazji, redakcja PROMYCZKA przygotowała dla Was kilka nowych tematów. Jesteśmy ciekawi, które z nich najbardziej Wam się spodobają. Możecie to napisać, podając numer strony na kuponie (s. 26).

Czekamy też na nowych czytelników. Z każdego niezmiennie się cieszymy :).

W NUMERZE:

s. 6-7
NIEDZIELNE
EWANGELIE

s. 12-13
AKWARELKA
I PĘDZELEK

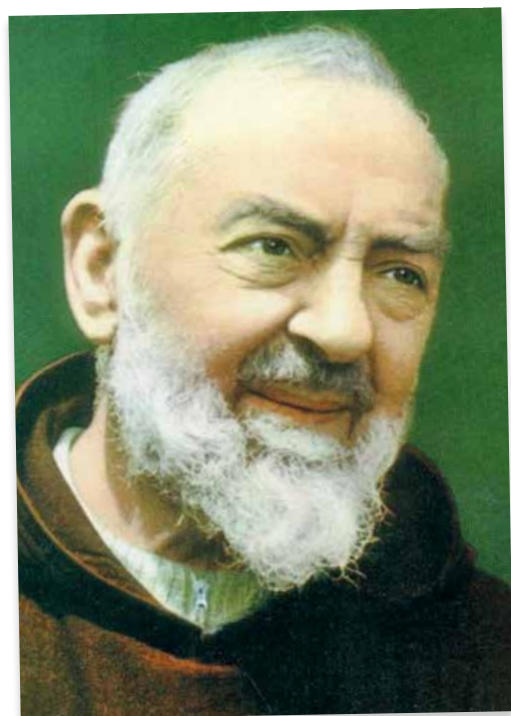

s. 21
ISKIERKA
MISYJNA

s. 25
DETEKTYW
LUPKA

ŚWIĘTY MIESIĄC

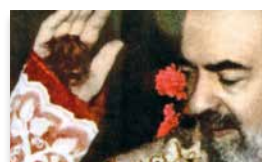
OJCIEC PIO

ŚWIĘTY FRANCISZKANIN Z PIETRELCINY

STYGMATYK. Ojciec Pio miał rany na dłoniach i odczuwał ból, jaki towarzyszył Jezusowi przybitemu do krzyża.

DOM ULGI W CIERPIENIU. Szpital, znany pod nazwą San Giovanni Rotondo, założony przez o. Pio, jest obecnie jednym z najlepszych szpitali we Włoszech.

PROROCCTWO. Ojciec Pio przepowiedział Karolowi Wojtyłę, podczas spotkania w 1947 r., że ten zasiądzie na „najwyższym stanowisku w Kościele”.

Na stoisku

– Janowi Brzechwie
Napisał Robert Wyszyński

Na stoisku dziś w markecie
świadkiem rozmów być możecie:

– Panu już się nikt nie oprze.

Pan jest boski, panie koprze.

– Cóż się dziwić, mój szczypiorku,
odmładzają mnie od wtorku.

Rzekła na to kalarepka:

– Z dnia na dzień pięknieje rzepka.

Groch po brzuszku rzepkę klepie.

– Jak to robisz? Powiedz lepiej...

– Dzięki, dzięki, panie grochu.

Dbają o mnie tu po trochu.

Lecz pietruszka... Z tą jest gorzej.

Wagę traci. Spać nie może...

– A to historia! – rzekła cykoria. [...]

Burak marzy o cebuli,
a cebula doń się tuli.

– Mój buraczk, mój czerwony,
nie bądź taki rozmarzony...

Burak oczu nie zamyka.

To cud! Wiwat genetyka!

Po co żonę mieć buraczą?

Przy cebuli dziś nie płaczą!

– A to historia! – rzekła cykoria.

Wtem szpinak ze szparagami
tak orzekli: – Między nami
najważniejsza jest uroda.

– Tak! – na to kapusta młoda.

Nic kompletnie nie mówili
bób oraz papryczka chili,
bowiem zapatrzeni w siebie
nieobecni byli w niebie.

– A to historia! – rzekła cykoria.

Odezwała się pietruszka:

– Wnet pójdziemy do garnuszka.

Wszystkie nas wpierw poszatkują,
ugotują lub skremują
albo wrzucą do sałatki.

Tyle warte wasze gadki!

Jak by rzekł znajomy seler:

– Mamy jeden wielki feler,
może za wyjątkiem maku.

Nam kompletnie brak dziś smaku...

Chcąc wydobyć smak potrawy,
niezbędne będą przyprawy.

– A to historia! – rzekła cykoria.

Wiersz pochodzi z książki Bajeczne opowiadki.

Co znaczy słowo SAKRAMENT?

Z pewnością czasem słyszycie w kościele lub na lekcji religii słowo „SAKRAMENT”. Wyczuwacie, że chodzi w nim o coś wyjątkowego, ale nie potraficie powiedzieć, co to jest SAKRAMENT. Nie da się wytłumaczyć, co znaczy słowo „SAKRAMENT”, ale można w sakramencie uczestniczyć. Otóż SAKRAMENT to jest celebracja, obrzęd wykonywany przez księdza lub inną osobę. Najczęściej SAKRAMENT jest odprawiany w kościele. W takim obrzędzie uczestniczą też ludzie w różnym wieku: niemowlęta, dzieci, młodzież, dorośli. Jedni z nich otrzymują SAKRAMENT, a inni tylko patrzą i w tym czasie się modlą. Każdy SAKRAMENT jest tajemnicą. Jest tajemnicą nie dlatego, że nie można o nim nikomu opowiadać, ale dlatego, że trudno jest go opisać i wytłumaczyć.

Przez kilka pierwszych wieków chrześcijanie określali wszystkie SAKRAMENTY greckim słowem „misterium”, które oznacza coś, czego nie da się wytłumaczyć. Kiedy ludzie coraz mniej znali język grecki, szukali łacińskiego wyrazu, którym mogliby opisać swoje celebracje, i w ten sposób wybrali słowo „SAKRAMENT”.

Czym są SAKRAMENTY?

Kiedy Pan Jezus był na ziemi, dokonywał wielu cudów. Uzdrawiał ludzi chorych, odpuszczał im grzechy, przypominał im o miłości Boga do każdego człowieka. W ten sposób umacniał ich wiarę i rozbudzał pragnienie nieba. Kiedy potem został ukrzyżowany, jego serce przebito włócznie. Wtedy wypłynęła z niego krew i woda. Są one znakiem,

symbolem sakramentów. W ten sposób Pan Jezus pokazał nam, że chociaż nie będzie go już tu, na ziemi, to będzie dalej pomagał ludziom przez sakramenty, rozdzielając różnorakie łaski.

**Każdy SAKRAMENT jest łaską,
jaką Pan Jezus wylewa na ludzi ze swojego serca
pełnego miłości, aby umocnić naszą wiarę
i rozbudzić w nas jeszcze bardziej pragnienie nieba.
Jest dla nas pomocą od Boga.**

Pan Jezus umacnia nas w sposób niewidzialny, ale my potrzebujemy znaków. Dlatego sakramenty mają swój obrzęd. Są różnie celebrowane, bo każdy sakrament ma inny znak, który nam przypomina, że teraz Pan Bóg robi coś wyjątkowego dla człowieka. Dlatego też mówimy, że

**SAKRAMENT to widzialny znak
niewidzialnej łaski Bożej.**

Łaski Bożej nie możemy zobaczyć, ale możemy odczuwać jej skutki. W kolejnych miesiącach będziecie poznawać poszczególne sakramenty i znaki, które im towarzyszą, aby je lepiej zrozumieć.

SŁOWNICZEK LITURGICZNY

ŁASKA

to niewidzialny dar lub prezent, siła i moc do bycia lepszym.

CELEBRACJA

to uroczyste odprawianie mszy świętej.

Celebrans – osoba duchowna odprawiająca nabożeństwo.

Z tego terminu powstało w XX wieku określenie „celebryta” w odniesieniu do gwiazdy, idola, osoby powszechnie znanej.

OBRZĘD

to wytykające z tradycji, symboliczne czynności o uroczystym charakterze, np. religijnym.

A to ciekawe!

Łacińskie słowo **SACRAMENTUM** miało dwa znaczenia.

- Po pierwsze, oznaczało karę pieniężną, czyli mandat, który ludzie musieli złożyć w świątyni ku czci jakiegoś bożka. Robili to wtedy, gdy przegrali w sądzie jakąś sprawę, bo niesłusznie kogoś oskarżyli. Wówczas sędzia nakazywał, żeby ludzie nieuczciwi za karę wsparli świątynię.

- Drugie znaczenie było bardziej przyjemne. Określało przysięgę, jaką żołnierz w wojsku składał swojemu dowódcy. Żołnierz poprzez **SAKRAMENT** obiecywał, że zawsze będzie wierny swojemu panu, będzie go bronić i tylko jemu będzie służył.

Chrześcijanie uważali, że SAKRAMENT to nie jest kara i nie jest to tylko przysięga, ale przede wszystkim jest to tajemnica.

XXII niedziela zwykła

2.09.2018

Mk 7,1-8.14-15.21-23

XXIII niedziela zwykła

9.09.2018

Mk 7,31-37

XXIV niedziela zwykła

16.09.2018

Mk 8,27-35

XXV niedziela zwykła

23.09.2018

Mk 9,30-37

XXVI niedziela zwykła

30.09.2018

Mk 9,38-43.45.47-48

8.09 Uroczystość Narodzenia NMP – Matki Boskiej Siewnej
 12.09 Imienia Maryi
 14.09 Podwyższenia Krzyża Świętego
 15.09 Matki Bożej Bolesnej
 18.09 Świętego Stanisława Kostki, Patrona Dzieci i Młodzieży
 23.09 Świętego Ojca Pio
 29.09 Archaniołów Gabriela, Michała, Rafała

Uzdrowienie głuchoniemego

Mk 7,31-37

Kiedy przyszedł nad jezioro Galilejskie, wędrując przez krainę nazywaną Dekapolem, przyprowadzili do Niego człowieka głuchoniemego. Widząc, że z miłością popatrzył na niego, prosili, aby go uzdrowił. Wtedy odszedł z chorym od tłum, włożył do jego uszy, a następnie śliną dotknął mu język. Potem spojrzał i powiedział do głuchoniemego po hebrajsku: EFFATA, to znaczy: OTWÓRZ SIĘ. Wtedy natychmiast zostały uzdrowione jego uszy i tak,

że już wszystko słyszał i mógł wyraźnie mówić. Po tym wydarze-

niu polecił, którzy to widzieli, aby nikomu o tym nie opowiadali. Jednak z wielkim przejęciem o tych

wydarzeniach i o innych cudach Jezusa opowiadali.

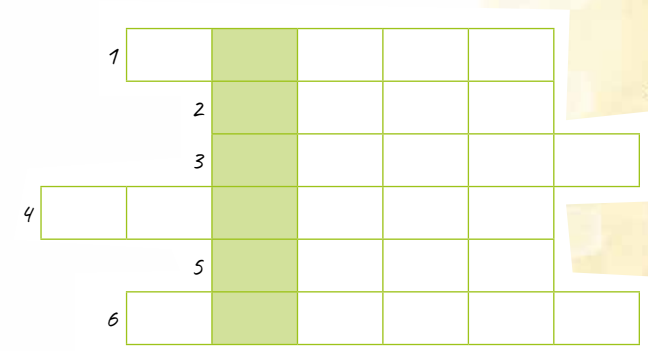
ZADANIE 1:

Co znaczy słowo EFFATA?

ODP. 1:

KRZYŻÓWKA

1. Organ, który pompuje krew.
2. Kotysze łodzi.
3. Na przykład plakatowa lub olejna.
4. Zabudowany teren, osada.
5. Bardzo dużo ludzi.
6. Uczucie zadowolenia, szczęścia, któremu zwykle towarzyszy uśmiech.

ODP. 2:

Odpowiedzi wpisz do kuponu na s. 26.

Pierwsze lata po odzyskaniu niepodległości to czas, kiedy nasza Ojczyzna potrzebowała wyjątkowych ludzi, którzy swoją pracą i zdolnościami mogliby wspierać jej odrodzenie i rozwój.

Władysław Grabski to polityk, ekonomista, minister skarbu i dwukrotny premier Drugiej Rzeczypospolitej. Reforma walutowa, której był autorem i która została wprowadzona 1 kwietnia 1924 roku, miała dla Polski przełomowe znaczenie. Po odzyskaniu niepodległości w Rzeczypospolitej początkowo w obiegu były aż cztery waluty: marka niemiecka, korona austriacka, rubel carski i marka polska. W 1920 roku sejm Rzeczypospolitej jedyną walutą ustanowił markę polską. Niestety, ze względu na ogromną inflację traciła ona bardzo dużo na wartości. Dopiero po uzyskaniu specjalnych pełnomocnictw od rządu Grabski podjął przełomową decyzję. Marka polska została wymieniona na złotego polskiego, a na miejsce Polskiej Krajowej Kasy powstał Bank Polski. Reforma walutowa doprowadziła do ustabilizowania sytuacji gospodarczej i pozwoliła na szybki rozwój kraju.

Eugeniusz Kwiatkowski był niezwykle zdolnym inżynierem. Po przewrocie majowym w 1926 roku polecony przez ówczesnego prezydenta Ignacego Mościckiego objął stanowisko ministra przemysłu i handlu, a następnie został wicepremierem i ministrem skarbu. Zadania, jakie stanęły przed nim w kwestii odbudowy gospodarki polskiej po wieloletniej niewoli, były bardzo trudne. Kwiatkowski podjął dwie bardzo ważne inicjatywy:

- Utworzenie Centralnego Okręgu Przemysłowego – spowodowało szybki rozwój przemysłu, a tym samym wzrost gospodarczy kraju.
- Budowa portu w Gdyni – przebiegała ona w błyskawicznym tempie, a port stał się „polskim oknem na świat”.

Poza budową portu Kwiatkowski przyczynił się znacznie do powstania polskiej floty handlowej i dalekomorskiej floty rybackiej. Do dnia dzisiejszego uważa się go za „ojca” polskiej żeglugi.

Oszuszk

Cześć! Mam na imię Michał i opowiem wam, co mi się dzisiaj przydarzyło. Wszystko zaczęło się od tego, że wychowawczyni, pani Mira, potrzebowała ochotników do pracy po lekcjach.

– Warto się zgłosić, bo mam nagrody – zachęcała.

Szturchnąłem Stasia siedzącego w ławce przede mną i obaj się zgłosiliśmy.

Pani Mira wręczyła nam worki na śmieci i gumowe rękawiczki. Wzięliśmy je bez entuzjazmu. Nie podobało się nam wyznaczone zajęcie, ale nie było rady – zgłosiliśmy się i teraz trzeba było posprzątać podwórko szkolne. Najpierw zbieraliśmy papiery przed wejściem do budynku, potem poszliśmy na boisko. Chłopaki z naszej klasy: Tomek, Piotrek i Wojtek grali tam w nogę, a dziewczyny siedziały na ławce i wymieniały się naklejkami.

– I co, opłacało się zgłosić? – zapytał Piotrek, przytrzymując piłkę pod butem.

– Jeszcze nie wiemy, jaka będzie nagroda – odpowiedziałem.

– Pewnie wycieczka edukacyjna po szkolnym trawniku – zaśmiał się Tomek.

– Wychowawczyni na pewno ma dla nas coś fajnego – powiedział z przekonaniem Staś.

Iwona i Zuzia przysłuchiwały się naszej rozmowie. Naradziły się i uznały, że nagroda może być atrakcyjna. Zgłosiły się do pani Miry, a ona dała im miotły i wskazała plac do uprzątnięcia. Zuzia i Iwona zamiatały, a my posprzątaliśmy boisko i zabraliśmy się za porządek przy ogrodzeniu. Wtedy do pani Miry zgłosił się jeszcze Wojtek.

Wojtek zajął się podlewaniem roślin na skalniaku. My ze Stasiem wyrwaliśmy kępki traw, które wyrosły między płytkami chodnikowymi. Zuzia i Iwona grały liście pod drzewami. Na koniec Wojtek schował narzędzia do szopy za boiskiem.

Pani Mira obrzuciła wzrokiem podwórko szkolne i pogratulowała całej naszej piątce dobrze wykonanej pracy. Sięgnęła do torebki i wręczyła nam pięć paczuszek. Pożegnaliśmy się pośpiesznie i pognaliśmy na plac zabaw. Tam rozpakowaliśmy zawiniątko. Każdy dostał komplet dwunastu oszuszków. Postanowiliśmy rozegrać nimi partyjkę. Wspięliśmy się po linach na drewniany podest między dwoma drzewami. Bardzo lubiliśmy to miejsce. Po wciągnięciu lin na górę można było poczuć się jak w fortecy, a korony drzew rzucały cień na podest.

Tomek i Piotrek wirowali na pobliskich huśtawkach. Zaciekawieni zadarli głowy i podciągnęli się, by zobaczyć, co robimy.

– Skąd macie tyle oszuszków? – zapytał Piotrek.

– To nagroda od pani Miry. Wszyscy dostaliśmy po dwanaście kart – wyjaśnił Wojtek.

– Jak to?! Przecież ty nic nie zrobiłeś, grałeś z nami w piłkę – oburzył się Tomek.

– No tak, ale na końcu dołączyłem do nich i podlałem kwiaty – powiedział Wojtek.

– Wielkie rzeczy... Pracowałeś najkrócej. Pani niesprawiedliwie cię nagrodziła – uznał Tomek.

– Dziewczyny też nie powinny tyle dostać. Pracowały krócej i ich zadanie było bardziej przyjemne. Staś z Michałem naprawdę coś zrobili. Widzieliśmy trzy pełne worki wyzbieranych śmieci – protestował Piotrek.

– Uważacie, że pani nas skrzywdziła? My nie mamy żadnych pretensji. Dostaliśmy przecież to, co mieliśmy obiecane – nagrodę. I jesteśmy bardzo zadowoleni. Nie mamy też żalu do Zuzi, Iwony i Wojtka. To pani dawała nagrody. Widać uznała, że bez względu na to, kiedy rozpoczęliśmy pracę, każdemu należy się taka zapłata, jaką przygotowała – wyjaśniłem kolegom.

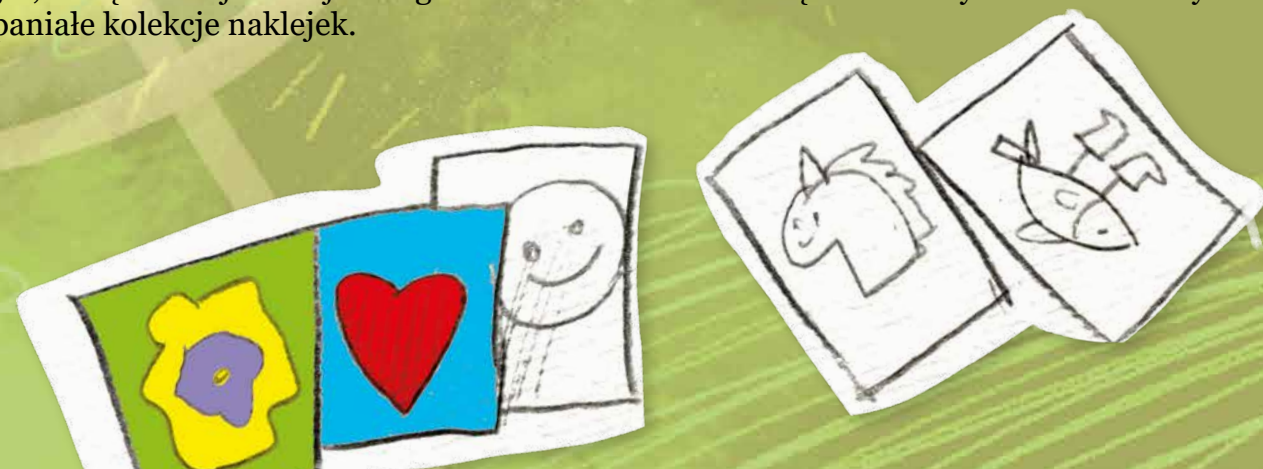
Staś i ja byliśmy bardzo zadowoleni, że cała piątka dostała pełny zestaw oszuszków, dzięki czemu czekała nas dobra zabawa. Mogliśmy wspólnie zagrać w wojnę.

Wyjaśnię Ci teraz, jak się robi oszuszk. Dla nas wykonała je pani Mira, ale Ty sam również możesz je zrobić.

1. Wytnij z kartonu 12 prostokątów wielkości kart do gry.
2. Naklej na nich ładne naklejki.
3. Na odwrocie napisz liczby: na pierwszym oszuszk 1, na drugim 2, na trzecim 3 i tak aż do 12.

Masz gotową talię oszuszków!

Każdy z uczestników ma swoją talię 12 kart i gra nimi na takich zasadach, jak gra się w wojnę. Dlatego warto się postarać, by karty z najwyższymi liczbami miały najładniejsze naklejki, bo są one najcenniejsze w grze. Oszuszkami można się również wymieniać i tworzyć wspaniałe kolekcje naklejek.

Akwarelka i Pędzelek

Na poddaszu małego domku w pewnej urokliwej miejscowości znajduje się pracownia dziesięcioletniego chłopca o imieniu Albert. Bardzo lubi on malować, rysować, wycinać i tworzyć niesamowite prace plastyczne z różnych przedmiotów. Ma przy tym wiernych i dzielnych pomocników – Akwarelkę i Pędzelka.

Pewnego popołudnia, gdy chłopca nie było w pracowni, na parapet okna przydreptała Akwarelka. Rozejrzała się i zawołała do swojego przyjaciela:

- Mój Pędzelku, co się stało, że jesteś taki zmęczony?
- Całe popołudnie zamalowywałem piękne, kolorowe kartki. Miały na sobie wszystkie kolory lata. Oj, Akwarelko, gdybyś tylko to widziała... – westchnął z zadowoleniem Pędzelek.
- Jak to na kolorowo, skoro na włoskach masz jeszcze czarną farbę? – zdziwiła się Akwarelka.
- Ach, bo zamalowywałem kolorowe kartki na czarno. Ciężka praca, ale warto było. Farbka aż przeturlała się z parapetu na stół, gdzie odpoczywał pędzel.
- Jak to? Na czarno? – wystraszyła się Akwarelka nie na żarty. – Taką czarną czerń, jak noc bez gwiazd i księżyca? Jak kominiarz? Jak pasy zebry? – zadawała szybko pytania. – Przecież tyle jest pięknych kolorów, na przykład żółty jak słońce na niebie albo jak kwiaty w ogrodzie, albo pola dojrzewającej pszenicy, a nasz Albert na czarno kartki malował? – Akwarelka się oburzyła, aż jej farbka popłynęła z oka.

– Spokojnie, moja kochana. To taka specjalna technika plastyczna – powiedział Pędzelek i uśmiechnął się promiennie do farbki.

– Jak... Jak to? Nie rozumiem – pochlipywała Akwarelka.

– Zaraz ci wszystko wytłumaczę. Albert pokolorował kartę z bloku technicznego kredkami świecowymi. Kolorował raz żółtą kredką, raz czerwoną, zrobił kilka pasków na różowo, następnie parę na niebiesko, aż na kartce nie było ani jednego wolnego miejsca! – Pędzelek aż podskoczył z radości. – A później zamalowaliśmy kartkę na czarno farbą akrylową.

Akwarelka aż usta otworzyła ze zdumienia.

– Nawet moja młodsza kuzynka Akrylka brała w tym udział?

– Spokojnie, kartka nie została czarna. Później Albert wziął wykałaczkę i zdrapywał czarną farbę tak, jakby rysował nowy rysunek. Tam, gdzie zrobił kreskę wykałaczką, można było zobaczyć wszystkie kolory tęczy. Coś pięknego! Dzięki czarnej farbie reszta kolorów stała się jeszcze piękniejsza.

Akwarelka złapała się za zakrętkę i westchnęła z ogromną ulgą.

– Coś, co z pozoru może wydawać się straszne, jak dla ciebie kolor czarny, w połączeniu z czymś innym może tworzyć coś pięknego – wyjaśnił Pędzelek.

– Takie rzeczy to ja rozumiem! – Zadowolona Akwarelka poklepała Pędzelka i już miała mu coś powiedzieć, ale małe drzwi do pracowni właśnie skrzypnęły i do środka wszedł Albert. Podeszedł do półki, na której zostawił swoje ostatnie dzieło. Na jego odwrocie napisał kilka wyrazów, podpisał się i włożył kartkę do koperty. Starannie zaadresował kopertę i nakleił znaczek.

– Za parę dni moja babcia z Anglii będzie mogła zobaczyć, jak spędzałem wakacje. – Chłopiec uśmiechnął się, zabrał kopertę i wyszedł z pracowni.

Pomóż Akwarelce ponumerować obrazki na podstawie opowiadania Pędzelka.

Pędzelek zaszyfrował dla Ciebie nazwę techniki plastycznej, którą wykorzystał Albert. Odczytaj ją.

○	✖	♥	↑	°	L	te	∞	↘
B	Y	A	C	D	Z	P	T	K
✱	△	▽	⋈	↶	⊙	└	—	↓
J	I	L	W	E	R	N	F	H

ODP. 3:

⋈	✖	°	⊙	♥	te	✖	⋈	♥	└	↘	♥

Odpowiedź wpisz do kuponu na s. 26.

międzynarodowy festiwal filmów i programów religijnych dla dzieci

MUNDI

11-14.08.2018
Stary Sącz

Festiwal MUNDI, który rozpoczął się we wspomnienie św. Klary, patronki telewizji, a zakończył się w dzień św. Maksymiliana, zaszczyliło swoją obecnością wiele wspańiałych osób.

Oceny merytorycznej prezentowanych produkcji dokonało jury w składzie:

- Dominika Figurska – aktorka – Warszawa
- s. Ines Krawczyk MChR – redaktor naczelna „Małego Przewodnika Katolickiego” – Poznań
- prof. Janusz Kawecki – członek Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji – Warszawa
- Eugeniusz Gordziejuk – ze Studia Miniatur Filmowych – Warszawa
- Jerzy Armata – krytyk filmowy i muzyczny – Kraków
- ks. Marek Lis – prezes SIGNIS Polska – Opole
- ks. Tomasz Trafny – dyrektor departamentu Nauki i Wiary Papieskiej Rady Kultury – Watykan; przewodniczący jury

Na festiwal nadesłanych zostało 85 różnorodnych produkcji, w tym 6 serii oraz 3 pojedyncze realizacje z pięciu krajów: Meksyku, Stanów Zjednoczonych, Hiszpanii, Włoch i Polski.

Warsztaty MUNDI

Zarówno jury, jak i uczestnicy bardzo wysoko ocenili warsztaty towarzyszące festiwalowi, które prowadzili znakomici instruktorzy. Były to warsztaty: **FILMOWE, AKTORSKIE, ANIMACJI 3D, PLASTYCZNE, TYPOGRAFICZNE I LITERACKIE**, na zakończenie których uczestnicy otrzymali pamiątkowe certyfikaty.

Nagrodę główną

RAND PRIX Lilię św. Klary

otrzymał film animowany *Felicjanek 10*, zrealizowany w Studiu Filmów Rysunkowych w Bielsku Białej w 2008 roku.

ZŁOTĄ Lilię św. Klary

w kategorii filmu otrzymała hiszpańska produkcja *Dwóch synów* z serii DOMEK NA SKALE.

ZŁOTĄ Lilię św. Klary

w kategorii religijnego programu przyznano produkcji *Święta Faustyna*, z serii AUREOLA – OD STANISŁAWA DO KAROLA, zrealizowanej przez Wydawnictwo Promyczek i TVP Kraków w 2014 roku.

SREBRNĄ Lilię św. Klary

otrzymała seria *Mystery after Mystery*, zrealizowana przez włoską telewizję RAI Ragazzi.

RĄZOWĄ Lilię św. Klary

otrzymał film *Matka Teresa*, z serii LUKAS STORYTELLER nadesłany z dalekiego Meksyku przez CCC of America.

Ponadto: jury dziecięce w składzie: Ania Stypka – Wiedeń, Martyna Wojdak – Żegocina, Urszula Krawczyk – Bytomsko, Jan Facente – Rzym, Krystian Gizicki – Nowy Sącz, Karol Szczygieł – Stary Sącz przyznało nagrodę główną dla hiszpańskiego filmu *Bogaty głupiec* z serii DOMEK NA SKALE, a redakcja Czasopism Katolickich dla dzieci: „Małego Przewodnika Katolickiego” z Poznania, „Promyczka Dobra” oraz „Małego Promyczka” z Nowego Sącza swoją nagrodę przyznały jednogłośnie filmowi *Felicjanek 10*.

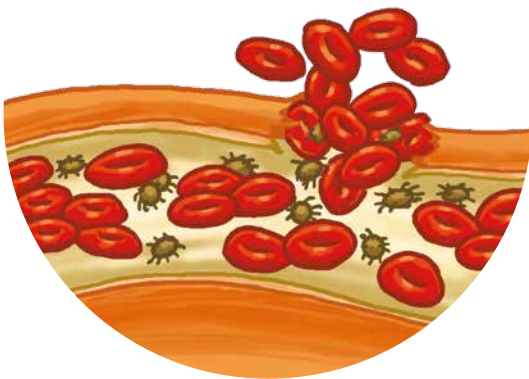
SKALECZENIA

Jak powstają?

SKALECZENIA to małe rany, które jeżeli nie zostały zanieczyszczone, goją się same.

Co się tam dzieje?

Krew płynie z uszkodzonych żył lub tętnic.

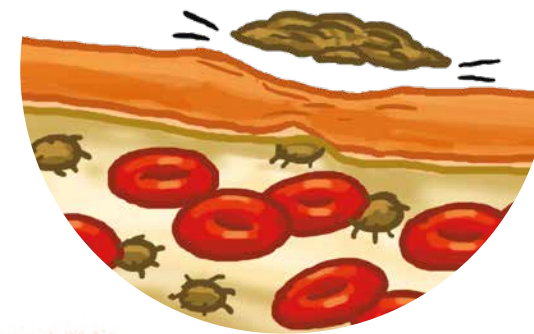
Krew po pewnym czasie krzepnie. Zwykle zastyga po 4 minutach.

Tworzy się strupek. Pod strupkiem zachodzi proces gojenia się rany.

Strupek odpada, kiedy rana jest zagojona. Nie wolno samemu zdrapywać strupka!

PIERWSZA POMOC!

1 OCZYSZCZENIE RANY

– przemyj wodą z mydłem (jeżeli jesteś daleko od domu, możesz użyć wody z bidonu).

2 DEZYNFEKCJA RANY

– płynem antybakteryjnym.

3 Zabezpieczenie RANY

– przyklej plaster lub przyłóż jałowy* gazik wraz z opaską.

UWAGA!

Jeżeli skaleczenie miało kontakt z ziemią, zwierzem lub piaskiem, istnieje ryzyko zakażenia bakteriami tężca, które po wnikięciu do organizmu produkują bardzo silną truciznę. **Szczepienia chronią nas przed zachorowaniem.**

* JAŁOWY znaczy pozbawiony bakterii, czysty, sterylny.

BAKAŁARZ

wrzesień 2018

P przed Wami nowy rok szkolny. Jak co roku zachęcamy Was do udziału w kolejnej edycji **KONKURSU KALIGRAFICZNEGO „BAKAŁARZ”**.

W kolejnych pięciu numerach miesięcznika ukażą się zadania konkursowe. Wykonajcie je starannie i prześlijcie na adres redakcji. Szczegółowy regulamin konkursu możecie znaleźć na naszej stronie internetowej.

Ta edycja konkursu odbędzie się w klasztorze Ojców Pijarów w Hebdowie, który znajduje się na wzgórzu w malowniczym zakolu Wisły niedaleko Nowego Brzeska. Należy do najcenniejszych pomników architektury średniowiecznej i nowożytniej w południowej Polsce. Jest drugim – po tynieckim – najstarszym klasztorem w Małopolsce. Do Hebdowa zakonników sprowadzili z czeskiej miejscowości Strahov koło Pragi, za zgodą księcia Bolesława Kędzierzawego, dwaj rycerze: Szczężyśław i Wrocisław w połowie XII wieku. Ceglaną świątynię, która przetrwała do dziś, zbudowano sto lat później, około połowy XIII wieku.

Klasztor w Hebdowie odegrał znaczącą rolę w historii Polski, a szczególnie w dziejach krzewienia kultury. Był

ośrodkiem zakonnym na ziemiach Polski, któremu podlegały pozostałe klasztory norbertanów i norbertanek. W Hebdowie na stałe rezydował opat, tam też znajdowały się nowicjat zakonny oraz słynna z bogatych zbiorów rękopiśmiennych i starodruków biblioteka.

HEBDÓW

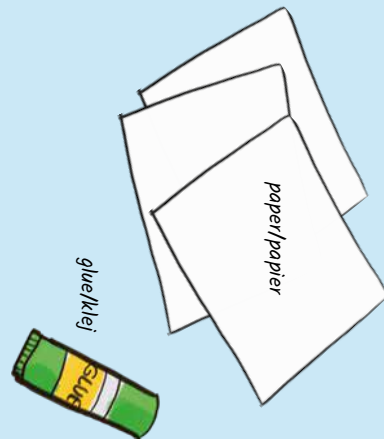
Popraw kolorowym pisakiem nazwę miejscowości po śladzie wodnym.

SZKOŁA MADRALKI

YOU NEED/POTRZEBUJESZ

a box/pudełko

Animals/obrazki zwierząt

Write in English./Podpisz po angielsku.

Cut them out/Wytnij je.

FAMILY CIRCLE

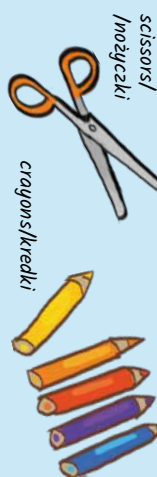
Saint Francis shed

W tym miesiącu

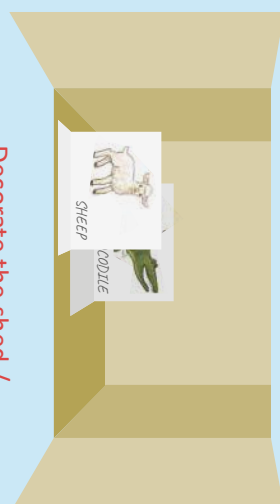
tworzymy zagrodę św. Franciszka. To projekt rodzinny. Poproście swoich bliskich, by wam pomogli.

1. Draw st. Francis and his animals./Narysuj św. Franciszka i jego zwierzęta.
2. Write in english./Podpisz po angielsku.
3. Glue them inside the box./Przyklej je w środku pudełka.
4. Decorate the shed./Udekoruj zagrodę.
5. You can add your favourite animals./Możesz dodać swoje ulubione zwierzęta.

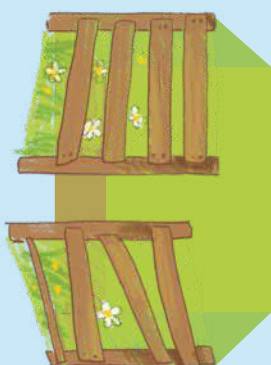
Zagroda świętego Franciszka

Glue them inside the box./Przyklej je w środku pudełka.

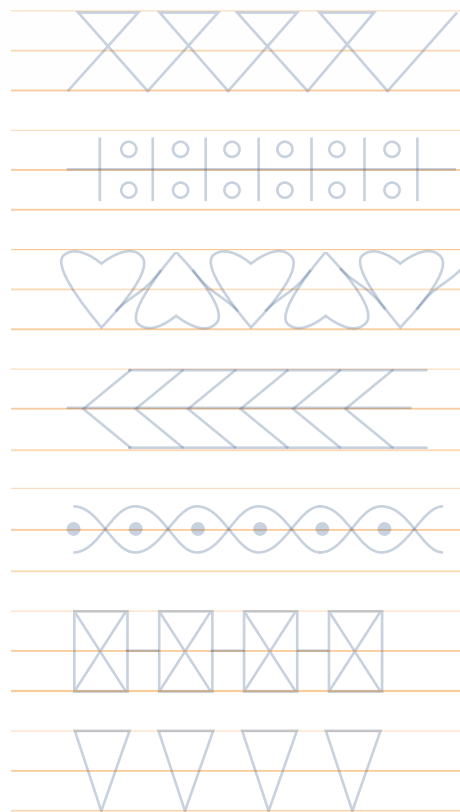
Decorate the shed./Udekoruj zagrodę.

STICK
INSECT

Nim rozpoczniemy **ZADANIA KONKURSOWE**, proponujemy Wam, byście poćwiczyli rękę, rysując szlaczki, które ozdobią nasz kicowany piórnik. Są to propozycje Waszych rówieśników, którzy brali udział w warsztatach typograficznych odbywających się w Starym Sączu przy okazji festiwalu filmowego MUNDI. Na koniec możecie pokolorować piórnik według własnego pomysłu.

Przygotowała Sylwia Krawczyk

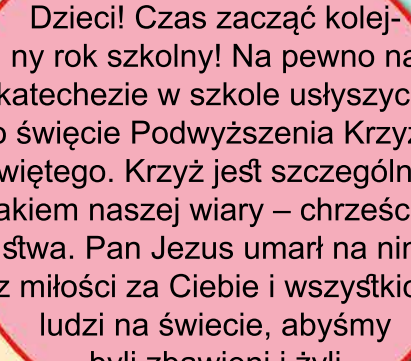
ISKIERKAMISVJNA

ISKIERKA MISYJNA

Jednym z owoców działania w nas Ducha Świętego jest cierpliwość. Jest ona konieczna w zaangażowaniu misyjnym. Nie od razu i nie zawsze widzimy rezultaty naszej modlitwy, zbieranych ofiar czy podjętych dobrych postanowień. Jeśli nasza gorliwość w zaangażowanie misyjne zaczyna słabnąć, prosimy Ducha Świętego o pomoc. Cierpliwości także potrzebują misjonarze, którzy głoszą Ewangelię i czekają, aż każdy, kto ich słucha, uwierzy w Jezusa Chrystusa.

Witam Was, Drogie
Dzieci! Czas zacząć kolej-
ny rok szkolny! Na pewno na
katechezie w szkole usłyszycie
o święcie Podwyższenia Krzyża
Świętego. Krzyż jest szczególnym
znakiem naszej wiary – chrześcijań-
stwa. Pan Jezus umarł na nim
z miłości za Ciebie i wszystkich
ludzi na świecie, abyśmy
byli zbawieni i żyli
wiecznie.

Krzyżyk na szyi
przypomina mi
o byciu
świadkiem
Jezusa.

Misjonarze oraz wolontariusze misyjni wyjeżdżający do innych krajów, by głosić Ewangelię, otrzymują krzyże misyjne.

MISYJNA CIEKAWOSTKA

Jeszcze do niedawna, w Kazachstanie pasterze przemierzając rozległe stepy, mieszkali w jurtach – namiotach z wielbłądziej wełny. Kazachowie są bardzo gościnni. Gości częstują herbatą lub kumysem (sfermentowanym mlekiem kłaczy), które podaje się w tradycyjnych małych miseczkach.

Siostry Misjonarki św. Piotra Klawera
ul. Warszawska 12, 05-807 Podkowa Leśna
tel. 22 758 94 24
echodzieciom@klawerianki.pl
www.klawerianki.pl

FIGA Z PASTERNAKIEM

Mam dziś przyjemność powitać pana Krzysztofa Ziemniaka – Pasternak, dziennikarz znany w kręgach owocowo-warzywnych, rzucił jeden ze swych brylantowych uśmiechów i energicznie ucisnął dłoń rozmówcy.

Dzień dobry – wymamrotał gość.

Proszę mi wybaczyć śmiałość, lecz chciałem się dowiedzieć, jak to się stało, że posiada pan imię?

Moi rodzice... – odchrząknęło warzywo, wypływając grudkę ziemi, i wyraźnie kontynuowało wprowadzanie elementów autobiograficznych.
– **Moi rodzice chcieli uhonorować wielkiego odkrywcę, Krzysztofa Kolumba, dzięki któremu nasz praprapradziadek przywędrował z Ameryki do Europy, w tym Polski.**

Skoro już weszliśmy w wątek rodzinny, to proszę wymienić swoich kuzynów.

Nie chcę się zagłębiać w szczegóły, ponieważ odmian, w których występujemy, jest ponad tysiąc. Pragnę tylko nadmienić, że rodzina Ziemniaków może mieć mięsz, czyli środek, nie tylko w kolorze żółtym, lecz fioletowym czy różowym.

Nie wiedziałem o tym – przyznał Pasternak. – **Dziękuję za poszerzenie horyzontów. Na koniec proszę jeszcze o wyjaśnienie, skąd wziął się pański tytuł, najpopularniejszej bulwy na świecie?**

Ach! – odrzekł nieskromnie Ziemniak. – **Mój sukces zasadza się na tanich kosztach uprawy oraz licznych formach przetwarzania, wszak można mnie gotować, smażyć, podpiekać, ale najpierw należy zebrać!** – krzyknął, przypominawszy sobie o wykopkach, i opuścił studio.

Dziękuję za poświęcony czas. – Warzywny dziennikarz skierował te słowa w stronę domykających się właśnie drzwi. Zamknął notes i nauczony kultury rozmów dorzucił w głuchą przestrzeń:
– **Do widzenia!**

Popraw rysunek po kropkowanym śladzie i pokoloruj.

4. WYKREŚLANKA

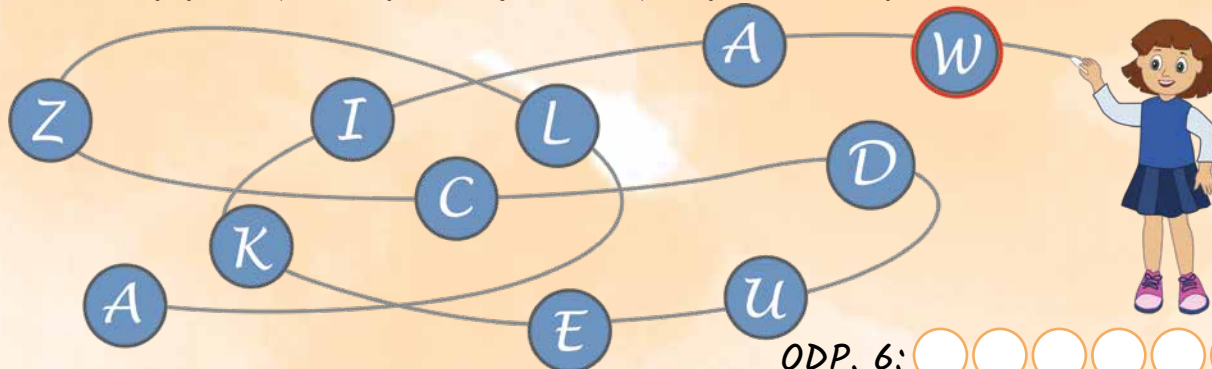
Odszukaj i wykreśl z tabelki wyrazy (wszystkie związane są ze szkołą), a z pozostałych liter czytanych poziomo odczytaj hasło.

K	R	E	D	A	L
G	U	M	K	A	I
Z	P	A	N	E	N
W	O	R	E	K	I
M	B	O	G	R	J
O	Ł	Ó	W	E	K
I	E	M	W	D	A
K	N	O	W	K	Y
S	Ł	R	P	A	T
I	A	Z	I	O	A
Ą	W	E	Ó	K	B
Ż	K	S	R	S	L
K	A	Z	N	Z	I
A	K	Y	I	O	C
L	N	T	K	Y	A
P	L	E	C	A	K

ODP. 4:

6. PLATANINKA

Odczytaj hasło, przeskakując co drugą literę. Rozpocznij od zaznaczonej.

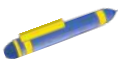

ODP. 6:

Odpowiedzi wpisz do kuponu na s. 26.

5. CO TU NIE PASUJE?

Wykreśl wyrazy i obrazki, które nie pasują do pozostałych.

1	A	PLANETA	B	GWIAZDA
	C	KSIEŻYC	D	CHMURA
2	A		B	
	C		D	
3	A	ŁYŻKA	B	GARNEK
	C	NÓŻ	D	WIDELEC
4	A	A	B	Y
	C	E	D	3
5	A		B	
	C		D	

ODP. 5: 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐
4 ☐ 5 ☐

ODP. 6: ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

Rozrywki przygotowała Bogumiła Chmielowska, narysowała Anna Kosowska-Zgrzeblak

DETEKTYW LUPKA

Odszukaj na obrazku i pokoloruj: wiewiórkę, muchę, but i sarnę.
Zaznacz pętelkę, co tu nie pasuje.

7. POLICZ GRZYBKI:

Odpowiedź wpisz do kuponu na s. 26.

METAMORFOZA FRANKA

cz. 1. Marzenie

